

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

BUTLLETÍ INFORMATIU N° 29 * OCTUBRE 1985

PREMSA
CORTINA

Germandat de Donants de Sang de Mallorca

Any 1972. Neix la Germandat de la mà de D. Angel Lobo Iglesias. Després d'unes reunions, es constituí la primera junta provisional actuant com a president D. Jesús Taiboda, ja que el fundador havia mort.

Any 1973. Va tenir lloc, en el recinte de la Fira Oficial de Mostres, Artesania i Turisme, la primera demostració pública de la Germandat. Es va instal·lar una tenda de campanya on es varen determinar grups de sang i es propagaditzar la causa.

El 7 de febrer, els membres que integraven la junta provisional celebren la primera Assemblea General. Es dona compte als 300 donants de les activitats desenvolupades i es proposa el nomenament de D. Jeroni Albertí com a president.

El 25 d'octubre, tots els mitjans de comunicació social de Mallorca s'uniren a l'acció que els estudiants d'ATS, infermeres, celedors, etc. feren desinteressadament al carrer. Era el primer DIA DEL DONANT i es feren més de cinc-cents nous donants.

Any 1974. En el mes de febrer se celebra, a la Llotja, un petit però emocionant acte en el qual s'entrega el carnet N° 1.000.

El 24 d'octubre es comunica a la Direcció de la Residència Sanitària de Son Dureta que, a partir d'aquest dia i per desig de la Germandat, es prohibeix en el Banc de Sang la compra d'un sol centímetre cúbic. La Germandat es comprometia a donar tota la sang que fos necessària. Hi havia en aquell moment 1.979 donants.

Any 1975. El 3 de febrer, el Bisbe de Mallorca beneeix solemnement la Unitat Mòbil que dies abans havia regalat la Caixa de Balears "Sa Nostra".

Any 1979. El 19 de maig se celebra la VII Assemblea General. Hi assisteixen més de 25.000 donants.

Any 1980. El 24 de maig se celebra el segon curs per a tots els col·laboradors de la Germandat, que eren més de 150.

Aquest any comencen també les trobades comarcals de donants de sang. La primera tengué lloc a Andratx.

Any 1981. Es continuen fent les trobades comarcals.

La secció juvenil comença a moure's, fent excursions i un campament. Continuen aixímateix les sortides la unitat mòbil.

Any 1982. Es nomena la Mare de Déu de Lluc com a donant major. el 30 de maig se li entrega la creu acreditativa.

Després de molts anys que la Mare de Déu no havia abandonat el seu cambril, sortí a l'explanada i des d'un altar provisional presidí tota la funció amb més de 3000 assistents.

A l'Assemblea General d'aquest any es varen entregar per primera vegada distincions a donants que havien superat les 25 donacions. La reberen 18 persones.

Any 1983. Es una continuació de l'anterior

Any 1984. A principi d'any és presentat un Pla d'Acció que es duria a terme en part durant la resta d'any (empenta dins les barriades de Palma, presència de la Unitat Mòbil a les fires i festes d'alguns pobles),

Es creà un responsable directe de la Germandat en la premsa forana i fruit d'això es donaren, a les trobades comarcals, una sèrie de distincions als mitjans de comunicació que havien donat suport a la nostra obra (entre ells "Es Pi Gros").

Esperam continuar, pas a pas, donant a legria i vida a moltes persones de Mallorca Si encara no ets de la nostra Germandat, et pots unir a nosaltres quan vulguis. T'esperam amb els braços oberts.

NOTÍCIES LOCALS

SUBVENCIÓ

L'Ajuntament ha rebut una subvenció de dos milions de pessetes per tal d'agençar - el camp d'esports de Sa Comuna.

Pareix esser que la idea és fer-hi un mur a manera de grada i tancar el camp amb una pareteta, a la vegada que s'hi construïran uns seient per al públic.

EXCURSIÓ DE L'ASSOCIACIÓ DE LA 3ª EDAT

El diumenge dia 6 d'octubre, l'Associació de la 3ª Edat organitzà una excursió - per la zona del Llevant de la nostra illa. Foren 92 les persones assistents i segons conten s'ho passaren d'allò més bé.

- L'Ajuntament decidí en la passada sessió plenària baixar el tipus impositiu (el % que s'aplica d'un 20 a un 12. Aquesta baixa es notarà en els rebuts de l'any - vinent.
- A la fi ens contrueixen una piscina petita per als al.lots menuts. Ara que el seu preu és de 500.000 pts. quan el seu constructor havia dit a l'ajuntament que la faria sense haver de pagar un cèntim.

MANIOBRES A SA COMUNA

Segur que qualcú se va pensar que havia estallat una guerra, però no hi havia - per tant. Aquestes darreres setmanes s'han celebrat a la nostra comuna una sèrie de manobres i exercicis per a soldats perteneixents a diversos quaters de la nostra illa

CONTRIBUCIONS

Un 40 per cent dels contribuents passa per l'Ajuntament per presentar reclamacions sobre l'augment dels impostos.

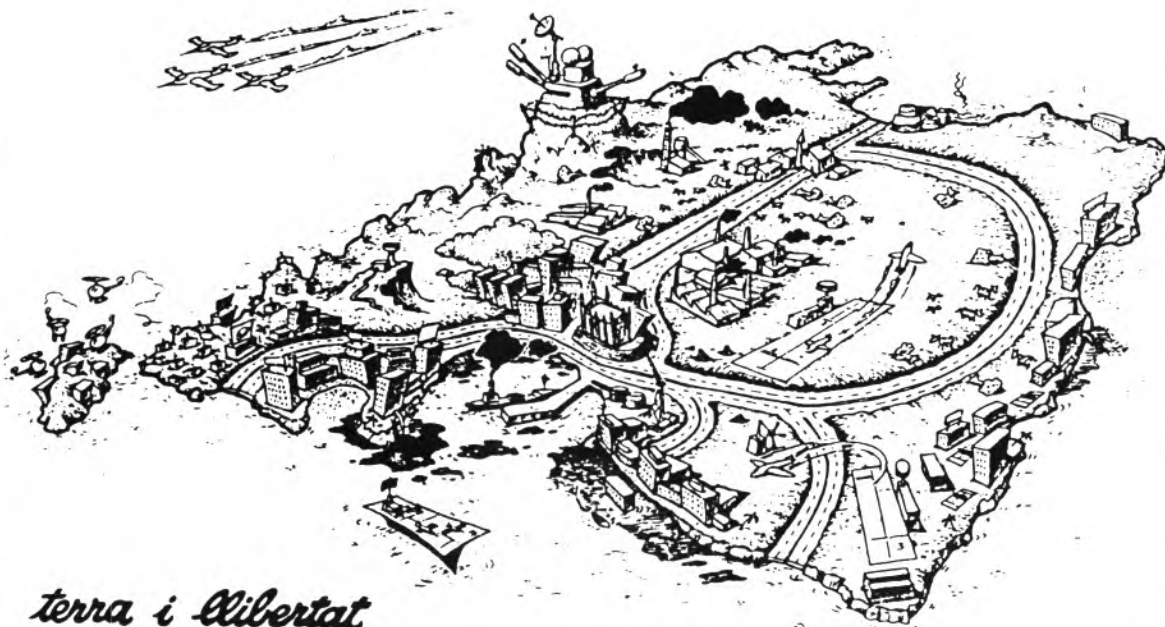
La veritat és que les valoracions fetes per Hisenda són correctes en la majoria de casos, només algunes equivocacions en els metres. El major nombre de reclamacions són de veïnats, les cases dels quals han estat contabilitzades com a planta baixa i primer pis, quan solament es tracta de sales que no són habitables i que només s'utilitzen com a golfes.

PARRÒQUIA 85

Des d'aquí volem saludar l'aparició de la revista "Parròquia-85" que ha aparegut - darrerament en la seva segona època i desitjar-li molts èxits en la tasca d'informar els parroquians.

què vol aquesta gent?

Retratos

-Nom i llinatges:

-Bartomeu Amengual Florit.

-Lloc i data de naixement:

-Lloret, 4 de juny de 1.948.

-Professió:

-Pensionista.

-Signe zodiacal:

-Gèminis.

-Malvicis:

-Tots. O molts.

-Virtuds:

-Ui! Què sé jo. Tal vegada que som massa bonal.lot.

-Menjar preferit:

-Tot m'agrada.

-Beguda preferida:

-Gin-tònic.

-Un esport:

-Futbol.

-Música preferida:

-Pop.

-Un cantant o conjunt:

-Els "Beatles".

-Un escriptor:

-Ramon J. Sender.

-Un llibre:

-"La romana".

-Lectures preferides:

-Diaris esportius.

-Una pel.lícula:

-"Ben-Hur".

-Un actor i una actriu:

Charlton Heston i Brigitte Bardot.

-Un personatge històric:

-El rei en Jaume I, el Conqueridor.

-Un pintor:

-Goya.

-Un color:

-Blau.

-Una afició:

-Criar pericos.

-Què t'agrada més de la vida?

-La bauxa.

-I quina cosa manco?

-La feina.

-Què t'agradaria esser i no ets?

-No esser coix.

-Un ideal:

-Ui!que en el poble tothom fos igual.

-Odi:

-No tenc odi, jo.

-Què entens per amistat?

-Confiar en una persona i que ella confii en tu.

-I per amor?

-El meu amor encara no ha arribat, però està a punt d'arribar.

-La dona ideal:

-Aquí si que me poses en un bon "lio", tu Totes me van bé.

-Què valors més en una persona?

-La sinceritat.

-Què opines del divorci?

-No m'he divorciat mai, jo.

-Un fet important en la història:

-La conquesta de Mallorca.

-Una bandera:

-La bandera mallorquina.

-Afiliació política:

-Cap. No posis res, eh?

-Tendència política:

-Res. Jo pas de tot.

-Un polític local:

-No n'hi cap que me vagi bé.

-Un polític nacional:

-Miquel Roca.

-Què li falta a Lloret?

-Moltes coses. Per exemple, al.lotes més simpàtiques.

-Què li sobra?

-Massa protagonisme.

-Què penses de l'Ajuntament?

-Aquí "no comment". A vegades bé i a vegades malament.

la nostra llengua de cada dia

de diglòssia i substitució lingüística

Sens dubte, el terme que defineix més clarament la situació actual dels Països Catalans és el de diglòssia, tot i que no podem dir que els seus trets fonamentals siguin comuns a cada país. Així, mentre al País Valencià, a la Catalunya Nord i a les Illes la pauta diglòssica és prou arrelada, no ho és tant al Principat, car en aquest país la lleialtat lingüística sembla més arrelada i estesa.

Però, què entenem per diglòssia?. Consideram diglòssica tota situació en què es dona una varietat alta (A), vehicle normal per a la comunicació més formal, i una varietat baixa (B), vehicle per a la comunicació informal, familiar o quotidiana. No cal pensar-hi gaire per entendre que en el nostre cas la varietat alta és el castellà i la varietat baixa el català.

La situació de diglòssia s'insereix en un fenomen sociocultural més vast que nomenam conflicte lingüístic. Hi ha conflicte lingüístic quan dues llengües competeixen entre elles, l'una com a políticament dominant i l'altra com a políticament dominada. Es tracta, doncs, d'una conjuntura en què sorgeix el dilema entre dos sistemes lingüístics.

L'agudització d'un conflicte lingüístic comporta dues direccions fonamentals: a) la normalització lingüística de la llengua dominada (ús oficial i públic, ensenyament i mitjans de comunicació en aquesta llengua, etc.), o b) la substitució o assimilació a la llengua dominant. Aquestes dues situacions constitueixen els termes reals i últims del conflicte.

La tendència general del nostre llarg procés de substitució és prou clara. Ja ens ho va dir Lluís Aracil, president de l'Associació Internacional de Sociolingüística: "Caldrà modificar les nostres normes d'ús lingüístic aviat i prou radicalment si volem que el català subsisteixi". Tasca prou difícil si pensam que ens manca una consciència sociolingüística i un Estat propi.

Andreu Salom i Mir

BIBLIOTECA

El moviment que hi ha hagut a la Biblioteca Municipal durant el passat mes de Setembre fou el següent:

Total de lectures: 112. Total de lectors: 107 (Homes, 83; dones, 24).

xafarderies

de na Ben Vista

Jo, Na Ben Vista, vaig cop piu aquests dies. Supòs que vos deveu haver fixat que no estic tan per mig, pes carrer, com feia abans. Jo vos ho diré, per què. Es meu padrí, que al cel sia pobre homonet!, de vegades feia qualque cosa que tothom ho atribuïa a que era rarenc, mig "loquenc", vaja. I se n'anava i estava un parell de dies sense comparèixer, i llavors tornava blanquinós, prim, mal fet. No xerrava mai quan estava així, només deia de tant en quan: "Ses coses no van bé, Ben Vista, ses coses no van bé, tot bull, tot va molt malament, això no hi ha qui ho arregli, ni la mort". Jo com podeu pensar no l'entenia i em pensava que es padrí tornava "loco".

Jo per mi hi he sortida an es padrí: som un poc loquencia; que tir a l'arrel, vaja. I dic per jo mateixa: Ses coses no van bé, no van gens bé. I lo més curiós de tot sabeu què és: Idò que els qui ho haurien d'intentar arreglar no fan més que espanyar-ho encara més, i lo més gros de tot és que ningú vol reconèixer que ho fa malament. Supòs que m'espessarà i supòs que el futbol, l'Ajuntament, els caçadors, i tota la gent de mal agafaran altra volta el bon camí, o almenys ho intentaran, perquè de bo de bo de bo, només n'hi ha un: que se'n tornin per allà on han venguts.

OBRES IL.LEGALS

Ara que ha plogut, he anat a cercar caragols i entre mi mateixa he fet més de dues capejades: com és possible que jo que he feta una pica hagi de pagar un permís d'obres i altres que han fet un safareix o una piscina per nadar no hagin pagat res i ni l'Ajuntament els hagi dit res? És increíble. Torn dir que feis moltes parts i

quarts i que n'hi ha que ho són ben dolents, d'aquests que només la volen pintar.

I parlant de piscines. Us heu fixat que la piscina petita està feta allà on hi ha un escaló de més de dos metres? Jo supòs que estaria més bé, per evitar desgràcies, fer-la a peu pla. Però ja ho sabeu: això - no fa vots, si un va a l'obra i ho diu, ningú del poble ho sabrà i és perdre el temps.

MOTOR AL POU DE JURA

No ho trob ben fet i ja ho vaig dir una vegada. Jo també n'hi enxufaré un de motor, enguany que hi ha tan poca aigua. No comprenc com l'Ajuntament permet aquest abús: si tothom fes el mateix, què passaria?

VIATGE DEL BATLE

Han augmentat els impostos i el batle - se'n va de viatge.

LA DIMISSIÓ DEL BATLE

Bé ho va dir que n'estava cansat, que tal i que qual i que dimitiria. Però no ho ha fet: es veu que li agrada. I és que deu fer molt bonic això de dir: "Som es batle - de...", no importa d'on, però, el batle.

BÒSTIA DE SUGGERÈNCIES

L'altre dia quan venia de la consulta vaig veure una caixeta a la portassa de l'Ajuntament. Vaig demanar que era i em digueren que era per posar les queixes o suggerències. Això trob que està bé, si n'han de fer cas. El més curiós és que per tot tothom parla i el caixó estava ben buit. Encara no estam democratitzats i ens pensam que tot s'arregla al cafè. Ja ho diuen: "el poble té els governants que es mereix".

REGAL AL RECTOR

L'Associació de Pares ha regalat una -

bicicleta al rector per les feines que desinteressadament ha fet a l'escola i l'ajuda que en tot moment ha donat. La veritat és que encara que tenguí qualque actuació un poc "rara" es mereixia aquest obsequi i l'agraïment dels pares. Llàstima que no miri a tothom amb els mateixos ulls.

L'HORARI DE L'AJUNTAMENT

Quin horari? Vaig anar a mirar allò - de la contribució i eren les nou i vint-i-cinc i estava tancat. L'endemà el mateix. Jo no sé quin horari tenen però haurien de posar un cartellet que ho digués. Per exemple:

"Se abre a las diez.

A las once se merienda.

A las doce se descansa un ratito, y a las dos se cierra la santa casa. Todo esto acompañado de pequeños descansos intermedios para evitar el estres".

Ho pos en castellà perquè veig que no s'hi fa quasi res en la nostra llengua, tanmateix.

Salvador Espriu

Ara digueu: «La ginesta floreix, arreu als camps hi ha vermell de roselles. Amb nova falç comencem a segar el blat madur i, amb ell, les males herbes.» Ah, joves llavis desclosos després de la foscor, si sabíeu com l'alba ens ha trigat, com és llarg d'esperar un alçament de llum en la tenebra! Però hem viscut per salvar-vos els mots, per retornar-vos el nom de cada cosa, perquè seguíssiu el recte camí d'accés al ple domini de la terra. Vàrem mirar ben lluny del desert, devallàvem al fons del nostre somni. Cisternes seques esdevenen cims pujats per esglaons de lentes hores. Ara digueu: «Nosaltres escoltem les veus del vent per l'alta mar d'espigues.» Ara digueu: «Ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest poble.»

YO TAMBIEN SOY
MIEMBRO DE LA
SECCION JUVENIL

HERMANDAD DE DONANTES
DE SANGRE DE LA
SEGURIDAD SOCIAL
PALMA DE MALLORCA

¿No trobau que ja és hora que l'espera da normalització lingüística arribi a totes les entitats de Mallorca? Consideram vergonyós que la Germandat de Donants de Sang en vïi les cartes als donants de tots els pobles en castellà. Podrien al·legar que ho fan perquè els castellanoparlants ho puguin entendre però ¿quan els donarem l'ocasió - d'aprendre la nostra llengua si sempre els ho donam tot fet?

Que fa el Consell Insular en Turisme, Indústria i Comerç

El pilar més important de la nostra economia, el suport del Consell Insular de Mallorca a través d'estudis i enquestes d'aquest mercat.

El Consell Insular de Mallorca ajuda en general totes les activitats promocionals tant a nivell nacional com "Un hivern a Mallorca", com a nivell internacional —"Congresos anuals d'Agents de Viatges de diverses nacionalitats" "Congrés Mundial de la Tercera Edat (FIAPA)"—.

Edita guies, mapes, cartells i altres publicacions destinades a facilitar el coneixement de l'illa.

També mereix destacar-se la campanya de neteja de platges i altres llocs d'interès turístic.

Manté oberta una oficina d'informació turística a Alemanya i hi ha previsions d'obrir-ne una altra al Regne Unit.

Col·labora també amb les oficines de turisme que hi ha en els municipis turístics.

Anualment distribueix el cànion d'energia entre els ajuntaments afectats per la producció i la transformació energètica.

Promou la celebració de conferències, fires i cursos que activin la indústria i el comerç.

Subvenciona i impulsa l'ús d'energies alternatives.

Consell Insular
de Mallorca

cl. Palau Reial, 1

Una de les persones assistents a la Festa del Sequer que va tenir menys problemes d'aparcament fou Don Jeroni Albertí. El seu cotxe estava aparcad a un lloc on l'altre gent normal i corrent no va poder aparcar. Tot es tracta de tenir bo o no.

Bones figaraleres tenguérem enguany. Aquí les podem veure. Són na Mª Antònia Beltran Amengual, na Francesca Niell Llabrés, na Catalina Amengual Coll, na Maria Puigserver Jordà i la figaralera major, madò Antònia Sastre Vanrell.

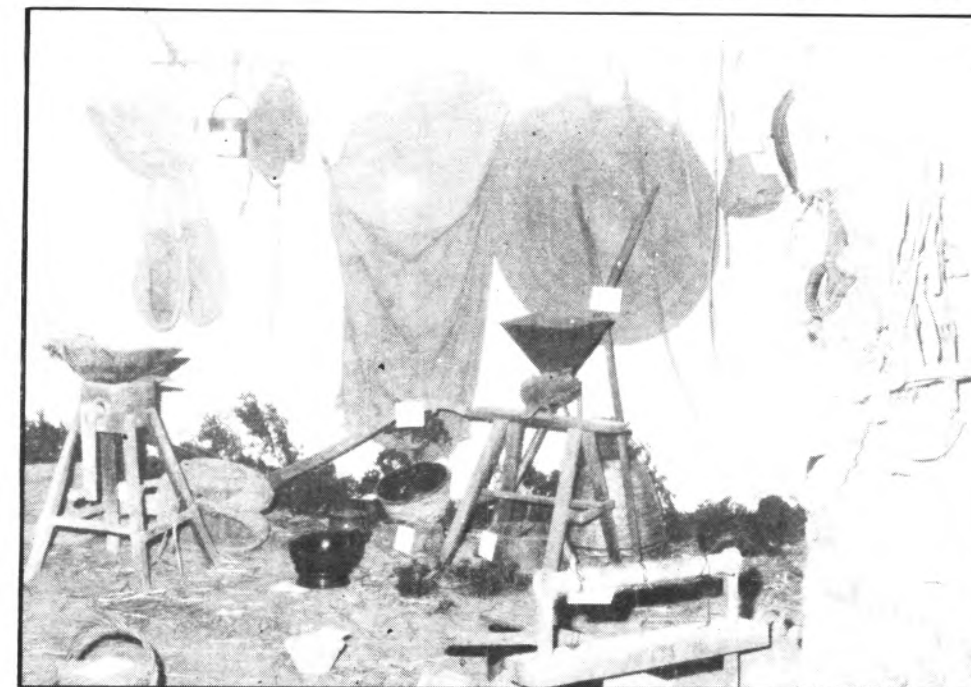
Molta feina dugué la caseta, però quedà realment una obra d'art. Pareixia talment una caseta treta d'alguna garriga o rota de Lloret. Bona feina l'amo Andreu!

FESTA DEL SEQUER 85

Fotografies: Jaume Coll.

Vista de la magnífica exposició d'objectes i eines del sequer, i del camp.

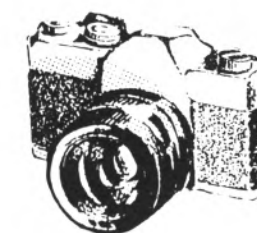
També sopà el senyor President. Aquí el veim quan menjava coca i conversava amb les autoritats. Bon profit, Don Jeroni!

Aquí podem apreciar la gentada assistent a la festa. Al fons es pot veure el grup "Sis som" que recentment acaba de treure el segon disc al cat. Es titula "Tres i dos, sis"

foto-cinema
set-art

TELÈFON 520384

C/ MAJOR N° 14

SINEU

GEORGES

MOUSTAKI

un mite de la "chanson"

Georges Moustaki nasqué a Alexandria. A principis dels anys 50 viatjà a París i al poc temps hi tornà i s'hi instal·là. Allà contactà amb personatges com Boris Vian, Henri Criolla i la cantant Edith Piaf que el feu sortir de l'anonimat. Anonimat d'autor de cançons que els grans cantants interpretaven. Va haver d'esser la cançó "Milord" de la Piaf que l'aixecà i el donà a conèixer.

En Moustaki, un home amant de la pintura, de la vida, de la natura, de les coses atractives, comença a ser rifat pels cantants de l'època. Fou a partir de 1966 que en Georges Moustaki comencà la seva acció com a "actor" de la seva obra.

A partir d'aquest any el món se li fa petit i viatja incansablement per tot arreu. Ha seguit sempre fidel a la seva música "chanson", molt essencial, folk i allunyada sempre de qualsevol ruptura.

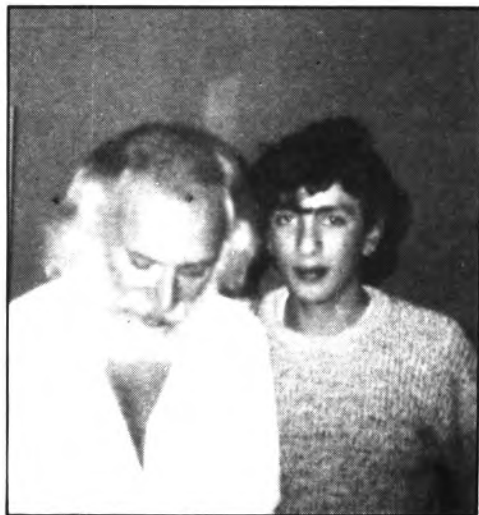
* * * * *

Després d'aquesta petita introducció cal dir que el present article no és precisament una entrevista. Hauria volgut que així fos, però quan vaig anar a veure el concert que oferí el cantant a l'Auditorium de Ciutat no m'havia passat pel cap la idea de fer-li cap pregunta. Les coses vengueren així i vaig aprofitar l'ocasió per demanar-li dues qüestions típiques.

La vetlada fou bastant interessant, interpretant cançons de sempre, conegudes per tots.

Aquesta era la quarta vegada que venia a cantar a Ciutat. Ens digué, mig en castellà mig en francès, que sempre anaven al mateix hotel i senpre cantaven al mateix lloc motiu pel qual quan venien a Mallorca els semblava que arribaven a ca seva.

sobre el balanç del concert manifestà que el públic havia respost molt bé i la durada havia estat més llarga del que estava previst, gràcies a la bona disposició del públic mallorquí.

Amb ell hi actua una dona xilena anomenada Marta Contreras. Ens explicà que ara farà onze anys que treballa amb ell. Es coneixeren a una "bofite" de jazz de París, on ella treballava. En Moustaki va anar-hi a prendre una copa i així iniciaren l'amistat. a partir d'aquest moment començà a actuar amb ell, fent de cor a algunes cançons i so-

nant diversos instruments a les altres.

Amb ocasió de la gira que enguany oferí per l'Estat Espanyol, en Moustaki feu uns comentaris a un diari basc, ens els què manifestava que ell se mostrava passiu davant el seu èxit i que sols podia dir que ell no l'havia triat. També deia que la música no està compartimentada en generacions té una comunicació entre totes les edats. Hi ha una evidència: la música-disc. És una música de consum i per al consum, però al fi

nal la gent té necessitat i vol un contingut. Aquest contingut és el que pot trobar en ell i en la gent com ell.

Sobre la vigència de les coses deia que ell no la coneixia. Ell mai ha pensat en escriure música o fer-la per a francesos àrabs, americans, vells o joves. Existeixen sempre uns punts comuns a tothom.

En Moustaki ha estat un home que ha viscut molt aprop dels grans mites de la "chanson". Sobre el tema opinà que havia estat per a ell un enriquiment molt important, però que ell no els considerava "divos", que són persones de carn i òs. No obstant es mostrava bastant agraït d'haver topat amb gent de tant valor.

També comentava la sorpresa amb la que un jove francès, estudiant de periodisme, li comentava com en Georges Moustaki, als quaranta-sis anys, podia dir coses als joves de vint i ells comprendre-les.

Al respecte pensa que la seva música s'accepta sense distinció d'edats ni races, a causa de la permanència del contingut de de les seves cançons.

* * * * *

Amb la signatura d'una fotografia seva acompanyada d'unes fotografies, acabà el curt mement en el que estàrem parlant amb Moustaki. desgraciadament no fou una entre vista com hauria d'haver estat, però menys és res.

Bartomeu Amengual i Gomila

dia a dia

- 1/9 Mor Bartomeu Gomila Picornell ("Fred"), casat, de 86 anys.
- 2 S'incorpora a l'escola una nova mestra, na Mª Antònia Calafell Cirerol.
- 5 Mor en accident n'Antoni Pasqual Perraló ("Conill"), de 63 anys.
- 15 Un grup de lloritans van d'excursió a Deià i Lluc-Alcari.
El diari "El Día" publica una entrevista amb el nostre batle.
- 16 Comença el curs escolar.

- 20 La nova mestra és substituïda per un altre professional, en Nofre Mir Ribas de Campanet.
- 21 Acaba l'estiu i comença la tardor.
Se celebra la ja tradicional "Festa del Sequer" amb gran afluència de públic.
- 22 Primer partit de lliga: Poblense, 3; Lloret, 0.
Aquest horabaixa cau la primera brusca.
- 24 Plou tot l'horabaixa.
Se celebra el Ple Ordinari de l'Ajuntament corresponent a aquest mes.
- 25 Mor el pare del jugador de la U.E. Lloret Joan Antich.
- 29 Futbol: Lloret, 2; Sant Joan, 1.

EL GARROVER

Ja que els nostres propietaris, o almenys molts d'ells, aprofitant les condicions de les terres de Mallorca i benignitat del seu clima, s'han donats a sembrar arbres de tota casta, i entre ells, en gran nombre, garrovers, he cregut convenient i profitós dir qualche cosa d'aquests, en benefici dels conradors i de l'agricultura en general.

Abans d'entrar de ple a parlar d'ells vull advertir que lo que diré no és fruit de teories, que, encara que molt ben escrites i en forma galana expressades, no són, al manco qualcuna d'elles, més que un desastre, aplicades a l'agricultura.

No vol dir això que les desprecïi, no; som partidari d'elles, i dels qui creuen - que per la seva ciència o pràctica saben coses que poden esser profitoses per al bé general, les haurien d'escriure o propagar; però, en coses d'agricultura i per evitar fracassos, com ja hem tenguts, no s'hauria d'escriure ni dir més que lo que la pràctica i els bons resultats confirmen com a bo, aplicat a Mallorca; perquè hi ha que tenir en compte que lo que a un lloc és profitós, a un altre és de resultats negatius.

Creient-ho així, excús dir-vos, lectors de la pagesia, que lo que vaig a dir no és més que fruit de l'experiència i la pràctica, i no hi ha res que ho hagi provat o vist provar amb bons resultats.

Fetes aqueixes advertències, començaré parlant dels planters, i no en diré gran cosa, perquè avui en dia els fan, per regla general, tan bé, que crec que no cal dir-ne una sola paraula.

No obstant, diré que dels diferents sistemes que he vist emprar, i he emprat, el que dóna millor compte és el sistema de cossiols, sobretot el de cul manllevat. A

des com es vulgui, tenen l'aventatge de permetre treure el garrover amb tot el terròs sencer, i, com a conseqüència, sense espanyar-li cap rel.

I passem envant.

Quan tengui el planter l'altària desitjada, que sempre convé que sigui més alta que baixa, se sembraran dins clots, com més grossos millor, oberts de temps enrera, a fi que el sol i l'oratge els hagin preos bé, i la terra hagi pogut prendre d'ells els elements que necessita.

Abans de sembrar-se el garrover, se tornarà omplir el clot amb la mateixa terra - treta, fins a deixar-lo d'una fondària que pot variar segons les condicions de la terra, motiu pel qual no es pot establir una regla general, perquè, mentres a un punt de terminat serà suficient per a l'arbre deixar-lo de dos pams de fondària, a un altre lloc en necessitarà tres o quatre.

Una vegada sembrat, s'adobarà amb fems adob químic o terra cremada, i s'omplirà el clot un poc cada any, i mai tot d'una vegada.

D'estiu convé negar-lo un pic o dos, a fi que no patesca i arribi més bé, i lo mateix se farà els anys successius fins que sigui ja crescut o es cregui necessari.

Se tendrà esment a cavar-lo al manco un pic cada any, defensar-lo de les gelades i posar-li caiera, si està en lloc que hi pasturi bestiar.

* * * * *

Per a l'empelt s'empren sistemes diversos. Pot aferrar de muda; però no resulta útil ni convenient perquè, a més d'esser mal d'aferrar, no pren mai la força i espонера que si se fa d'escut, ja sigui a la soca, coronant l'arbre quan s'empelta, o a les branques, tallant aquestes quan s'està segur que ha aferrat.

Aquest és el sistema més segur i que més convé perquè, si no aferra, l'any següent se pot posar un nou escut a les mateixes branques i no s'ha perdut més que un any; mentres que si se fa a la soca i no aferra, se perd molt més temps i moltes vegades l'arbre.

L'empelt s'ha de fer amb cura, i s'ha de tenir molt d'esment, quan se treu l'escudet del garrot, a que surti amb el granet sencer, perquè si no queda a l'escut és ben segur que no aferrarà.

Una volta posat l'escudet, se tendrà preparat un pilot de fang d'argila fina, o de gerrer, i se'n posarà un filetó a la junta, entre l'escorça i l'escudet, a fi que quedi ben tapada. Se tendrà esment a que l'ull, o ulls de l'escut, quedin destapats; a quin fi se farà una osca a l'escorça, a la part corresponent a damunt l'ull. Fet això, se cordarà tot lo estret possible, i no hi ha necessitat d'enfangar-se.

Fent-ho en la forma expressada se conseguirà, en molts de casos, impedir que l'ataqui l'animaló, que se posa entre les dues escorces i rossega l'ullet, destruint l'empelt, formant una espècie de teranyina. Si a pesar d'aquesta precaució s'hi posà aquest mal, se combatrà fent l'empelt tot lo net que es pugui, i se rentarà amb suc de tabac bollit amb ruda i donzell, emprant per això una xeringueta.

Aquest mal no s'ha de descuidar perquè si no se fa d'hora, tot ja és perdut.

Hi ha anys que aquest mal se presenta amb tanta força, que tira a perdre la major part dels empelts.

A més d'aquest mal, els pega a vegades la cendrada, la qual se combatrà emprant el sofre, aprofitant la rosada, o esquitant l'arbre, a fi que el sofre s'hi aferri bé.

Si aquest mal se posa als arbres vells i ja crescuts, convendria, en lloc de posar-nos mans plegades, com feim ara, deixant que el mal espenyi els arbres, acudir a defensar-los amb un altre remei; per lo qual crec que seria molt convenient emprar el sofre líquid, servint-se de les bombes que es creguin més a propòsit per fer arribar el suc a totes les parts infectades de l'arbre.

* * * *

El garrover és un arbre molt delicat, respecte al fred, per lo que s'ha de tenir molt en compte, quan s'atsequeia, a no foradar-li el ramatge per la banda del vent fred o que pugui perjudicar-lo.

En quant a conrós, sols vos puc dir que aquest arbre és molt agraït i que com més li donen més dóna.

La major part de fruiters són hermafrodites, això és que el mateix arbre fa flors mascles i femelles; però el garrover és unisexual, per lo que s'és mene ster que tota plantada tengui ençà i enllà peus de garrover borrar, que són els mascles i no els borts, com qualcú creu. Aquests no fan més que flors femelles i fruit de molt mala classe; mentres que els vertaders mascles, o sigui els borrarers, no en fan de cap casta, i tan prest com la seva flor s'és despresada de la polseta que el vent i les abelles se cuiden d'espargir i dur a fecundar la femella, se seca i cau, quedant l'arbre net de fruit. Aquests són els vertaders mascles i no els borts, que són els que queden amb un fruit raquític i dolent, com ja hem dit.

Per una excepció de la regla general, tenim també garrovers hermafrodites. D'aquests n'hi ha molt pocs, i els que jo sé fan el fruit de classe inferior; però tenc notícia que n'hi ha que el fan bo i fruiten molt. Si és així, convendria propagar-los i no tendríem necessitat de tenir mascles i femelles.

En lloc de tenir, com hem dit, peus de garrover borrar espargits pel garroverar,

crec ventajós empaltar, com ja es fa per als
guns punts, una branca d'aquesta casta a ca
da arbre, a la qual la destrala es cuidarà -
de fer grossa o petita, a voluntat del con-
rador.

L'elecció de classe és, finalment, el
que també ha d'interessar al propietari; no
basta produir molt, és necessari que el pro-
ducte sigui bo, a fi que pugui superar, o
al manco igualar, als millors que es presen-
tin, i així se tendrà la seguretat de ven-
dre sempre a un bon preu.

Podríem dir encara més d'aquest arbre,
però creim que per als nostres conradors -
n'hi ha prou amb lo dit, i estem segurs que
si ho fan tal com ho deixam consignat no -
tendran motiu de queixa ninguna.

Pep Cocó

REUNIÓ PEDAGÒGICA

El passat 5 d'octubre tengué lloc a la
Biblioteca una reunió d'una vintena de mes-
tres i persones relacionades amb l'ensenyam-
ent, totes elles del nostre poble.

El motiu era el d'intentar dur endaa-
vant un projecte didàctic sobre Lloret i la
seva comarca. Aquest treball, bastant ambi-
ciós, tractaria sobre el municipi i els ser-
veis municipals, la fauna i flora, les pos-
sessions, l'aigua i els pous, etc.

GERMANDAT DE DONANTS DE SANG

Una altra vegada visità Lloret la Uni-
tat Mòbil de la Germandat. Fou el passat
11 d'aquest mes.

DINAR A CURA

Per celebrar l'èxit de la "Festa del
Sequer" d'enguany es condimentaren per als
col.laboradors dues grans paelles que foren
"devorades" per les 104 persones que puja-
ren al Puig de Randa.

Els més valents hi pujaren a peu o amb
bicicleta, però la majoria s'estima més uti-
litzar el cotxe i arribar descansat.

DIA DE LES VERGES

Poques serenates sentirem (per no dir
cap). Una de dues o els joves d'avui en
dia són poc festers i no els va això de can-
tar o ja no en queden, de verges.

"Es Pi Gros", convertida en revista polèmica de Lloret

LLORET.- La premsa fo-
rana, que dubta, ve
jugando un papel muy im-
portante en el devenir de los
pueblos. La revista local "Es
Pi Gros" —cuatrocientos
ejemplares mensuales— en
sus tres épocas que ha visto
luz ha ido superándose tan-
to en la técnica de impre-
sión como en la calidad de
sus artículos. Es por ello
que cuando sale siempre fal-
tan ejemplares y sus noti-
cias y opiniones son objeto
de muchas discusiones en el
pueblo. La revista tiene una
ayuda del Ayuntamiento y
otra del CIM —insertando
información acerca de este
organismo. El director de la
revista es Pau Bibiloni; el
consejo de redacción, Sebas-
tià Amengual, Margalida Ge-
labert, Pau Jaume, Felip

Jaume; el montaje corre a
cargo de Guillem Fiol. Es
totalmente en catalán y el
precio de cada número es
de 50 pesetas.

Creemos oportuno hacer-
nos eco de este singular per-
sonaje que desde hace unos
siete números firma con este
seudónimo sus artículos y
noticias. Na Ben Vista, viene
a ser un noticiero local de ti-
po personal, pero sin ningun-
a clase de prejuicios a la
hora de enjuiciar cualquier
acto de dominio público. Ha
sido amenazada con llevarla
a los tribunales si sigue en la
misma línea de "tirar la pie-
dra y esconder la mano",
como dicen los afectados
que quisieran saber quien se
esconde detrás de dicho seu-
dónimo.

Aquesta nota aparegué al "Diario de Ma-
llorca" el passat 11 d'octubre, com sigui
que conté algunes inexactituds recomanem al
corresponsal que una altra vegada s'informi
millor.

Són les següents:

- a) El tiratge de "Es Pi Gros" és de 300 e-
xemplars.
- b) "Es Pi Gros" rep subvencions de l'Ajunta-
ment, del Consell Insular de Mallorca i
del Govern de la Comunitat Autònoma.
- c) El Consell de Redacció està integrat per
Bartomeu Amengual, Andreu Mora i Guillem
Fiol.
- d) El preu de la revista és de 25 pessetes
per número.

CEMENTIRI

Si algú de vosaltres s'ha passejat pel
nostre cementiri, haurà pogut apreciar l'es-
tat deplorable dels seus passadissos, espe-
cialment els dos de la vorera. Estan plens
de clots i quan plou hi ha bassots.

Sabem que el regidor encarregat del ce-
mentiri, en Rafel Beltran, està cansat de
demanar a l'Ajuntament que s'hi facin una
sèrie de feines. Des d'aquí volem demanar
al batle que es faci un trespol nou o sinó
que s'arregli el que hi ha.

Racó per a la poesia

Sols puc estimar-te en silenci
i viure sempre d'il·lusions,
desitjant sempre la teva presència
sense realitzar-se les meves pretensions.

I tu que llegeixes això
no saps a qui em referesc
provar de mirar dintre el meu cor
i sabràs a qui pertenesco.

Una perdiu vaig comprar
a l'amo que està a Sa Vall;
vos imaginau quin ball,
vint mil duros vaig pagar.
Quan jo vaig començar
a tapar-la amb sa mata
no havia dat ni una passa
se posà ja a corritxar.
Depressa me vaig tirar
dintre una mateta clara,
no estava tapat encara
quan ja vaig poder tirar.
Ell no feia dos segons
que havia mort sa primera,
quan una passa darrera

venien a processons.
Pa-pam! Fot escopetada,
el segon tro vaig pegar;
ara les poden comptar
n'hi havia una animalada.
De sa mata vaig sortir
i quinze n'hi vaig trobar,
això no ho poden comptar
per'així va succeir.
I aquí no ha acabat,
me vaig tornar a amagar
quan un carro va passar
just ben per mig des parat.
Sa perdiu que no parava
de cornar i corritxar.

amb un brot se va enganxar
en es carro que passava.
Jo darrera vaig partir
perquè les perdius sentia .
i sa meva responia;
no me n'he vaig penedir.
Quan arribàrem a Cas Busso
darrera, darrera es carretó
jo vaig mirar es sarrió
i no vaig dur cap cartutxo.
I ara ve lo millor
casi no se pot contar,
perquè cent en vaig matar
darrera, darrera es carretó.

Tal vegada mai sabràs
el que jo per tu sent,
tal vegada mai m'estimaràs
però sempre et tendré en el pensament.

Per què no proves d'endevinar
si ets tu o no ho ets,
la resposta no et pot assustar.
No és un mal pensament.

I no em sap gens de greu
que no m'estimis ara
perquè tu no saps qui som.
No ho he demostrat encara.

Un dia ho sabràs bé,
després ja decidiràs
el que tu vols fer
i tal vegada m'estimaràs.

Si em negues el teu amor
no passis pena, no ploraré;
sabrè sofrir el dolor,
però mai t'oblidaré.

LEN

Gloses d'un perdiuer

En marxa el Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana

Durant els mesos de febrer, març i abril del proper any 86 se celebraran les sessions del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

Han passat ja vuitanta anys des que el 1906 tengué lloc a Barcelona la primera edició, gràcies a l'empenta i activitat del mallorquí Mossèn Antoni Maria Alcover el qual escrigué la famosa "Lletra de convit" com a presentació del mateix i fou autor, entre d'altres obres, dels populars "Aplecs de Rondaies Mallorquines".

Aquest segon congrés ha estat organitzat per una comissió en la qual estan representades totes les zones de parla catalana (Catalunya, País Valencià, Illes Balears, Andorra i L'Alguer) i una de les pretensions principals és que sigui quelcom més que un esdeveniment científic i que contribueixi a la tan necessària normalització de la nostra llengua, parlada per uns vuit milions de persones.

Han estat moltes les universitats, entitats culturals, publicacions i una llarga llista d'institucions i associacions (des de l'Orfeó Català al Futbol Club Barcelona) que ja han mostrat el suport a la idea, així com gran nombre de grups polítics.

Mossèn Antoni Mª Alcover, impulsor del congrés de 1.906.

Els treballs del congrés estaran distribuïts en vuit àrees, que se celebraran a lloc diferents i que comptaran cada una amb un coordinador general. Palma ha estat una de les ciutats elegides i allà tindrà lloc (del 10 al 16 de març) l'àmbit de lingüística social. Altres sessions estaran dedicades als plantejaments i processos de normalització lingüística, sociologia de la llengua, llengua i dret, ensenyament, mitjans de comunicació, etc.

**// CONGRÉS IN
TERNACIO
NAL DE LA
LLENGVA
CATALANA
MCMVI 86**

Logotip del Congrés.

Si som molts
els que lluitem
per la Justícia
seran molts els que
tindran Pau.

AQUEST BUTLLETÍ HA REBUT

L'AJUDA DE

Ajuntament de Lleret de Vista Alegre